

100 ár

Sanna Rosa Danielsen, Strendur

vanliga nevnd Sanna á Høvdanum

Hugleiðingar, nú omma fyllir hundrað 5. apríl

“Eg eri fødd í '13,” hevur omma altíð svarað, tá onkur hevur spurt hana, hvussu gomul hon er.

Omma er nummar seks av átta systkjum, harav tveir doyðu sum smádreingir - báðir itu Símun. Omma plagdi at siga, at hjá teimum var Símun óeydnisnavn. Teir báðir dreingirnir vóru elstir, síðani kom Kristian (Gigga), so Betty, Oluffa, omma, Saloma og yngst var Petra. Omma vaks upp á Høvdanum á Strondum. Har var nógv virksema, handil við øllum, ið har til hoyrir, fiskarbeiði, fiskaturking og nógv annað. Jógvan, pápi hennara, hevði eisini mynstring og innklaring av skipum um hendi.

Omma var ofta sjúk sum smágenta, “tey væntaðu ikki, at eg fór at liva,” hevur hon ofta tikið til. Nú hevur hon so nátt teimum hundrað, so væl hevur hildnast kortini, og er hon einasta eftir av systkjumum á lívi. Skúlaárin á Strondum vóru góð og hon dugdi væl í skúlanum - at rokna og at skriva bæði føroyskt og danskt. Tað, at duga væl í skúlanum, hevur hon mett høgt og ofta spurt børn, ið komu á gátt: “Dugir tú væl í skúlanum?”

Sum ung fór hon til Havnar at tæna og at læra at seyma. Hetta kom henni væl við seinni. Sera snøgg og fitt í hondunum hevur hon altíð verið, og óteljandi eru tey pløgg, omma hevur bundið og seymað okkum og øðrum. Tók ofta til, hvussu góð kensla tað var, tá eitt plagg var liðugt og væl úr hondum greitt. Á Fløtunum var ein fittur ungur maður, Jóan Karl Danielsen, og tey

bæði omma og abbi vórðu betri enn væl. Omma og abbi vórðu trúlovað, meðan abbi gekk á sjómansskúla í Havn. Tey bygdu hús á Fløtunum og giftust í 1939.

Annar verðaldarbardagi var byrjaður og luftverju-kanón beint undir sovikamarsvindeyganum. Men kærleikin teirra millum yvirvann allan ótta. 2. oktober árið eftir fingur tey dóttirina Jóhannu - tey vóru eydnusom. Men, sum omma mangan plagdi at taka til: “Sorríg og glæde de vandre til hobe”. Tann 21. novembur komu telefonboð úr Havn; abbi var deyður á útróðri. Og har sat hon, einsamall við nýfðingi - larmurin frá loftverju-kanónum og ávaringarljóð um bumbuálop hava kenst sum koyrlasløg - ongin Jóan Karl at ugga og troysta ungu einkjuna. Hon fall tó ikki í fátt. Móðurkenslan, meiri enn nakað annað, fekk hana í gongd aftur. “Hvor der er vilje, er der vej,” hevur altíð verið ommusa motto. Tær báðar, omma og skyldkonan Marsanna, fóru saman at seyma fyri fólk, og somikið væl kom burturúr, at tær vunnu til lívsins uppihald. At familjan, bæði á Fløtunum og á Høvdanum, og bygdarfólkið annars hava livgað um tær báðar, ommu og mammu, er ongin ivi um, men saknurin og sorgin var hennara.

Tað var, sum um feigdin hevði lagt eftir systkjumum. Gigga misti konuna, Oluffa misti mannin. Teir triggir synir Gigga vórðu móðurløysingar. John fór til ommuna á Toftum og teir báðir beigggjarnir, Jógvan og Frits, fóru til ommu sína á Høvdanum at vera. Í 1948

doyði langabbi á Høvdanum, og omma flutti við mammu út á Høvdan at búgva og at hjálpa til í stóra húshaldinum. Hetta hevði hon lovað pápa sínum. Á Høvdanum hjálpti hon mammu síni við øllum tí húsliga og kom í hennara stað, so hvørt sum langomma eldist. Har var nógv at taka sær av. Nógv fólk var í húsi, húsdjór, handil, turkihús, mynstring og ikki minst umsorganin fyri børnunum og ógiftu systrunum, Betty og Petru, sum eisini búðu har. Afturat húsfólkinum kom nógv fólk á gátt, bæði tey, ið høvdu okkurt ørindi, men eisini tey hjá Salomu og Oluffa við børnunum, sum

vitjaðu um sumrarnar. Á vári í 1973 var feigdardagur, tá útróðrarbáturin “Gamli Tummas” gekk burtur og svágurin Hannus og Frits, ið var sum ein sonur fyri ommu, sjólótust.

Hóast mótburð, og væl komin til árs, bygdi Betty nýggjan handil, og tær báðar systrarnar starvaðust har, líka til Betty doyði og handilin varð rikin víðari av yngri kreftum. Systrarnar vóru farnar væl um pensjónsaldur, tá tær enn so trúliga rokaðust í handlinum. Tað er fortalt, at einuferð kom ein solumaður at selja okkurt. Hann var eitt sindur ovfarin av hesi gomlu ‘ekspeditrisuni’ - ommu.

Sum hann fór at forklára, helt hon fyri, at hon heldur mátti fara eftir stjórnum. “Og”, fortaldi solumaðurin, “so kom ein uppافتur eldri dama út av kontórinum”. Ein av ommusa leiklutum í handlinum var, sum altíð, tann umsorganarligi, at alt var reint og ruddiligt og ikki minst, at tað var heitt kaffi og okkurt gott afturvið.

Tann 2. apríl 1998 vóru aftur sorgarboð í familjuni. “Sjóborgin” gekk burtur og allir sjólótust - ófatiligt hvussu bygdur og familjur verða raktar.

Ommu hevur ongantíð dámað at útseta nakað til í morgin, ið kundi gerast í dag. “Tú veitst ikki um tú livir í morgin,” plagdi hon at siga. - og so fortaldi hon hesa søguna um abba: Teir róðu út um heystið, og sum vanligt var, varð matur borin útróðrarmonnum, tá teir vóru afturkomnir. Abbi hevði verið á útróðri, men mamma var sjúk, so omma slapp ikki oman í Langanes við døgurða sum hon ætlaði. Komin at húsum sigur hann við ommu: “Sanna, eg væntaði, at tú komst oman,” hon var so forharmað og lovaði, at næstu ferð, so skuldi hon fáa onkran at vera inni hjá dótttrini. Men ‘næstu ferð’ kom bara ongantíð.

Omma hevur altíð verið stillfór og blíð, og vit ommu-børn hava altíð notið gott av ommusa umsorganarfulla og stillføra lyndi, bæði tá vit ferðaðust á Strondum, og tá hon ferðaðist hjá okkum - tá vóru jóladagar!

Mamma vildi so fegin fáa mynd tikna av ‘5 ættarliðum’, tá omma varð vorðin oldur-omma. Helt ikki, at hetta

var nakað at bíða við, tí vit vistu jú ikki, hvussu leingi omma fór at liva. Ikki visti hon, ella nakar annar, at tað bleiv mamma, ið varð tann fyrra av teimum báðum at fara hiðani. Vildu ynskt at hon slapp at uppliva 100 ára dagin hjá mammu síni.

Omma hevur altíð gleðst um at búgva á Strondum. Seinastu ellivu árin hevur hon tó búð hinumegin fjørðin á Røktar- og Ellisheiminum í Runavík. Mongu fetini, hon gongur aftur og fram á Ellisheiminum, kann hon líta yvir á Strendur - men um henni leingist, tað vita vit ikki. Eitt er tó vist, hon hevur tað gott, har hon er. Tá Ellisheim hava verið umrødd, hevur hon oftani tikið til, at “har hava tey tað vist gott”. Og jú, hon hevur tað gott hjá ómetaliga fittum fólki, ið eru so sera góð við hana og bera við teimum eina stóra tøkki fyri tað.

Lív okkara her á fold er mangan líknað við ein dag - frá morgni til kvøldar. Hjá ommu er farið væl um vanliga niðurfaringartíð, men tað er gott at vita, tá hennara lívssól slóknar, at Hann, ið hon, sum ung genta valdi sum sín tryggja skjöldur, stendur klárur at taka hana í sín favn.

Nú skriva vit aftur '13.

Fríggjadagin 5. apríl er ein stórus dagur, tá omma fyllir 100 ár.

Dagurin verður hildin á Eysturoyar Røktar- og Ellisheimi í Runavík fríggjadagin kl. 15-19 og eru øll hjartaliga vælkomnir.

Kári, Heidi og Sanna við familjum

GLASVEV PAKKATILBOÐ

25 MTR. GLASVEV / 10 LTR. LÍM / 10 LTR. MÁLING

SPAR 337,-

NÚ BERT 699,-

FYRR 369,-

NÚ 219,-

HARO 3-STAV PARKETT GÓLV

Eik hvítt bustað matlakk 13,5x180x2200 mm

BORG | Runavík, tel. 477272 | Klaksvík, tel. 455149 | www.borg.fo